

РЕШЕНИЕ

№ 7370

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Ева Пелова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7816** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от "Ерфолг Уан" ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Вл. В. чрез процесуален представител срещу Решение № 2383 от 28.06.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 99-ти състав, постановено по нахд № 20221110204459/2022г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 204 от 10.12.2021г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град /ОДБХ С. град/, с което на "Ерфолг Уан" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 лв., на основание чл.131, ал.1, т.4 от Закона за храните /ЗХ/, за нарушение на Глава II, чл.5, §2, б."ж" от Регламент /ЕО/ №852/2004 /Регламента/, вр. чл.2 от Наредба №1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните, отм. /Наредбата/.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като незаконосъобразно и неправилно, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Обосновава се приложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното НП. Претендира се присъждане на направените в касационното производство разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез подадена молба от адв. Т..

Ответникът по касация - директорът на ОДБХ С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Предмет на касационно оспорване е решение № 2383 от 28.06.2022г., постановено по нахд № 20221110204459/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на глава дванадесета от АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. От фактическа страна районният съд правилно е приел за установено следното:

На 30.09.2021г. служители на ОДБХ - С. град, извършили проверка на търговски обект – кафе аперитив, находящ се в [населено място], стопанисван от "Ерфолг Уан" ЕООД, по време, на която на проверяващите не били представени записи по Системата за управление на безопасността на храните /СУБХ/. Установено било, че в обекта не се водели записи по СУБХ, разработена за обекта, съизмерима с характера и размера на обекта, а именно: записи за входящ контрол на приетите в обекта храни; записи за хигиенен режим на обекта; записи за температурен режим на хладилни съоръжения и лична хигиена на персонала. Констатациите от проверката били отразени в Констативен протокол № 0011873 от 30.09.2021г.

На 01.10.2021г. бил съставен АУАН № 0000036 срещу дружеството а нарушението описано в него било квалифицирано по Глава II, член 5, § 2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ № 852/2004, вр. чл. 2 от Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните. Въз основа на акта било издадено оспореното НП, с което за установеното с акта нарушение на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 лева на основание чл.131, ал.1, т.4 от Закона за храните.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка СРС е потвърдил обжалваното НП след като е приел, че постановлението е законосъобразно. Решението е правилно.

Не е налице сочената от касатора липса на конкретни обстоятелства, при които е извършено твърдяното нарушение. Както в акта, така и в НП нарушението е описано със съставомерните елементи. Необходимост от изследване на други актове и правила за точното описание на дължимото поведение не е необходимо. Нарушението се свежда до неспазване на хигиенните изисквания към първичното производство на храни, обектите за производство и търговия с храни и условията за производство и търговия с храни, регламентирани в [Регламент \(ЕО\) № 852/2004](#) - създаване на документи и записи, съизмерими с характера и размера на предприятието за храни, за да се покаже ефективното прилагане на описаните в букви а) е) - нарушение на чл.5,

§2, б."ж" от Регламента във вр. с чл.2 от Наредбата /отм./. Конкретизиращите обстоятелства също са посочени - дружеството не е водело записи по СУБХ, разработена за обекта, съизмерима с характера и размера на обекта, а именно: записи за входящ контрол на приетите в обекта храни; записи за хигиенен режим на обекта; записи за температурен режим на хладилни съоръжения и лична хигиена на персонала.

Анализирайки доказателствата по делото съдът е изложил мотиви защо приема за установени фактите, изложени в НП. При формиране на изводите си по фактите съдът не е допуснал процесуални нарушения и същите кореспондират с кредитираните от него доказателствени средства. Правилни са изводите на съда и за съответствие на оспореното НП с материалноправните разпоредби, посочени в него и съответствието на санкцията с целта на закона. Безспорно доказано е, че дружеството не е спазило хигиенните изисквания, регламентирани в Регламента и по този начин е ангажирало отговорността си. Наложена с НП имуществена санкция е в съответствие с целта на приложимите материалноправни норми и тъй като е определена в минимално предвидения размер не може да бъде намалена.

В конкретния случай не са настъпили вредни последици, но такива не се изискват за съставомерността на нарушението. Степента на увреждане на обществените отношения в конкретния случай не е по-малка в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Единствено обстоятелството, че разглежданото нарушение е извършено за първи път и няма доказателства за извършени други такива нарушения от касатора, не са достатъчни за формирането на извод, че разглежданото нарушение представлява "маловажен случай". Спазването на хигиенните изисквания е с оглед защита на здравето и живота на гражданите, респ. на клиентите на проверения обект - кафе аператив, а това изключва извод за маловажност на нарушението.

Необходимо е да се посочи, че Наредба № 1 от 26.01.2016г. за хигиената на храните, действала към момента на установяване на нарушението и на издаване на НП е била отменена. Приета е последваща Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиената на храните, в сила от 30.12.2021г., в чл.2, ал.1, на която също се съдържа изискването, обектите за производство, преработка и дистрибуция на храни да се проектират и изграждат съгласно изискванията, определени в Регламент /ЕО/ № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно хигиената на храните /специално българско издание, глава 13, том 44/ изискванията, предвидени в разпоредбите на пряко приложимото право на Европейския съюз за определени храни, Закона за устройство на територията, Закона за храните и на подзаконовите нормативни актове по прилагането им. Изложеното сочи, че макар до влизане в сила на наказателното постановление да е последвала нова наредба тя не е по-благоприятна за нарушителя, респ. не са налице условията на чл.3, ал.2 от ЗАНН.

Предвид изложеното оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна,

Ответникът по касация е претендирал присъждане на разноски, съгласно представен списък и договор за правна защита и съдействие. В договора е записано, че е заплатена сумата 400,00 лв. адвокатски хонорар, без да е посочен начинът на плащане. Доказателства за заплащане на договорения хонорар в брой, по сметка или

по друг начин не са представени. Предвид изложеното искането на ответника за присъждане на разноски за адвокатски хонорар е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН ,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2383 от 28.06.2022г., постановено по нахд № 20221110204459/2022г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.